

Distribuce českých fonémů

(způsob rozložení fonémů vzhledem k sousedním fonémům a spojování fonémů do skupin)

1. Čeština se **vyhýbá hiátu**, tj. spojení dvou samohlásek patřících k různým slabikám.

(Dvě samohlásky ve slovech domácích se vyskytují jen: na švu předponovém *neuměl*, nebo na švu složeniny *modrooký*, kde netvoří diftong.)

2. **Souhlásky se často seskupují** po 2–3 na **kterémkoliv místě slova** (*vzlykat, podkrovní, příjezd*), **zdvojené souhlásky** (gemináty) na švu slov (*nevinný*).

3. **Na rozhraní částí slova** se setkávají **souhlásky artikulačně blízké** – těžce vyslovitelné (*hod'te, krkonošský*).

4. **Domácí citově neutrální slova** neobsahují hlásky: *ó, g, f* (kromě *doufat, zoufat*).

5. **Domácí citově neutrální slova** nemívají většinou na počátku samohlásky *a, e, i* (*auto, embargo, inteligence*).

6. **Domácí citově neutrální slova** nemívají skupiny souhlásek – *rg, rch, nt* (*argot, chirurg, archeologie, absolvent*).

7. Znakem **expresivních slov** jsou spojení „měkkých“ souhlásek *t', d', ň, š, ž, č, ř* se samohláskami *o, u* (*d'obat, čuně*).